

Skryté dějiny čtyřicátého verše – číslo dvacet tři

Ezechiel číslo čtyři

Jeff Pippenger

2026-08-09

Ezechiel je označován za „proroka zármutku“, neboť je symbolem sto čtyřiceti čtyř tisíc, kteří v deváté kapitole jeho knihy truchlí (vzdychají a naříkají) nad ohavnostmi páchanými v zemi i v církvi. V pasáži ze Svědectví, kterou jsme citovali v předchozím článku, sestra Whiteová napsala: „Sám prorok byl cizincem v cizí zemi, kde bezmezná ctižádost a surová krutost vládly svrchovaně. To, co viděl a slyšel o lidské tyranii a bezpráví, tísnilo jeho duši a dnem i nocí hořce truchlil.“

Sto čtyřicet čtyři tisíc jsou „vyvrženci Izraele“, kteří byli rozptýleni, jak je znázorněno tím, že byl Ezechiel odveden do zajetí. Proces zapečetování znázorněný v Ezechielovi 9 je totožný s tím v Zjevení 7 a obě tyto kapitoly jsou představeny jako události probíhající v posledních dnech.

„Toto zapečetění služebníků Božích je totožné s tím, které bylo Ezechielovi ukázáno ve vidění.“ Testimonies to Ministers, 445.

Z trůnu Bůh řídí cheruby, kteří pak spravují kola. Ezechiel měl z vidění pochopit, že Bůh má vše pod kontrolou i v době, kdy se zdálo, že je všechno v zmatku. Sestra Whiteová říká „podobným způsobem“ poté, co předložila uspořádání Boha na trůnu, který řídí cheruby spravující záležitosti země, když popisuje Jana ve svatyni, kde Kristus kráčel uprostřed sedmi církví. Ezechiel a Jan jsou symboly těch, kdo žijí v době pečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc, o nichž, jak zaznamenává inspirace, „události, které se mají odehrát v našem světě, se dosud ani nesní.“

Jistě, když sestra Whiteová napsala tato slova, byla tato slova pravdivá, avšak v době zapečetování nalézají své dokonalé naplnění. Pomysleli byste si asi před dvaceti lety, že to, co se nyní odehrává ve světě ve spojitosti s rojením kobylek islámu? Kobylky jako symbol islámu v deváté kapitole Zjevení zahrnují v přírodě migraci kobylek severní Afriky. Trasa migrace těchto rojných kobylek Afriky se shoduje se zeměpisnou oblastí, kterou ovládl islám. Islám pochází od Izmaele a Izmaelovou matkou byla Hagar. Hagar znamená „útěk“ nebo „prchat“. V arabštině se toto jméno obvykle uvádí jako Hádžar (هجر) a souvisí s týmž kořenem, z něhož máme Hidžru (Muhammadovu migraci/útěk). Kořeny islámu jsou spojeny nejen s rojením kobylek, nýbrž tyto kořeny zahrnují i význam migrace. Snad se kdy komu snilo, že nelegální imigrace je projevem kobylky islámu?

Napadlo někoho, že globální komunisté uzavrou spojenectví s islámskými hordami? Jak islám, tak dračí moc globalistů vystupují postupně z bezedné propasti ve Zjevení 9/11 a bezedná propast představuje projev satanovy moci. Oba nynější spojenci jsou podle Písem pravdy nástroji satana.

„Až dokonají [dokončují] své svědectví.“ Období, v němž měli dva svědkové prorokovat oděni v žínici, skončilo roku 1798. Když se blížili k ukončení svého díla v skrytosti, měla proti nim vést válku mocnost představená jako „šelma vystupující z bezedné propasti“. V mnoha evropských národech byly mocnosti vládoucí v církvi a ve státech po staletí ovládány satanem

prostřednictvím papežství. Zde je však předveden nový projev satanské moci.“ The Great Controversy, 268.

Sestra Whiteová zde určuje příchod socialismu do období Francouzské revoluce a zároveň poznamenává, že satan ovládá také papežskou moc. Papežská moc rovněž vychází z bezedné propasti ve Zjevení sedmnácté kapitoly a v deváté kapitole Zjevení je islám kouřem, který vyšel z bezedné propasti. Podstata věci však zůstává stejná: minila inspirace skutečně: „Výjevy, které se mají odehrát v našem světě, se nám dosud ani nesnily“? Komu se snilo, že se islám nyní rozšíří po celé Evropě a nyní sestupuje na Ameriku? Snilo se vám, že kobylinky budou rozšířeny po celém světě globalisty Organizace spojených národů, Evropské unie a Demokratické strany Spojených států?

Kdo by si byl pomyslel, že vzdělávací instituce budou přemoženy komunisticko-islámským spojenectvím, které je nyní financováno z daňových prostředků občanů, kteří nikdy nezamýšleli, aby jejich daně byly použity ke zničení národa, jenž tyto daňové prostředky poskytuje.

Kdo by si pomyslel, že Velká Británie bude podporovat a hájit to, aby byly bílé dívky hromadně znásilňovány v gangových skupinách, unášeny, vězněny a vražděny islámem? Mnozí poukazují na skutečnost, že každý komunistický systém, který se kdy v dějinách lidstva objevil, byl naprostým selháním, avšak ovoce britského socialismu je odsouzením socialismu právě tak, jako je jím selhání ekonomických a politických filosofii tohoto systému.

Kdo by si byl pomyslel, že kupcům země bude dovoleno zavádět jedy, aby vykonali masovou vraždu více než sedmnácti milionů lidí?

Kdo si pomyslel, že mužům, jako jsou George Soros, Bill Gates a Anthony Fauci, bude dovoleno páchat jejich démonické skutky zla zcela bez jakýchkoli následků?

Když sestra Whiteová prohlásila, že o scénách, jež se odehrají, se nám ani nesnilo, učinila tak v souvislosti s dobou zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc. Navazovala tím na své poznámky ke Kristovu varování v Matouši dvacet čtyři, kde zaznamenala: „Tato poučení jsou k našemu prospěchu. Potřebujeme upevnit svou víru v Boha, neboť právě před námi je čas, který vyzkouší lidské duše. Kristus na Olivetské hoře vylíčil strašné soudy, které měly předcházet Jeho druhému příchodu.“

Poučení, na něž právě poukázala, byla znázornění jak Ezechiele, tak Jana ve svatyni, kde se učili chápat, že Bůh má vše pod svou vládou. Ve zmatku a vzpouře, které nyní probíhají, ve zmatku a vzpouře, jež budou s postupem dějin pouze narůstat, se ti, kdo jsou Božími posly, jak je představují nejen Ezechiel a Jan v chrámě, ale i Izajáš, budou dějinami ubírat způsobem, který oslaví Pána, jedině tehdy, budou-li rozumět tomu, že i věci, o nichž se nám nikdy ani nesnilo, jsou stále pod Boží kontrolou.

Ta kola protínající ostatní kola zahrnují události, o nichž se nikomu ani nesnilo, a jsou to události, které se odehrávají v době zapečetování, jež započala 11. září. Lekce, které mají být naučeny, se naučí pouze ti, kdo vírou vstupují do Nejsvětější svatyně a vidí Krista a Jeho světlo zářící z Archy. Když je tato sláva spatřována tak, jak je znázorněna Danielelem v desáté kapitole, třída, která má ze

světla prospěch, je oddělena od těch, kdo před viděním uprchli.

A já, Daniel, jediný jsem viděl to vidění; neboť muži, kteří byli se mnou, to vidění neviděli; avšak padlo na ně veliké chvění, takže utekli, aby se skryli. Daniel 10,7.

Z oddílu uvedeného v předchozím článku lze odvodit mnohem více, avšak na závěr tohoto článku se budeme věnovat jednomu kolu. V minulém článku jsme si povšimli symboliky čísla dvacet pět a předtím jsme se zabývali číslem třicet. Světlo vycházející z knihy Ezechiel není tvořeno pouze symbolickými čísly, avšak je užitečné se nejprve obeznámit s některými z těchto číselných symbolů, než začneme vnášet jasnost do zmatku.

Sedmnáctý

Tři dvěstěpadesátiletá proroctví vymezují sedmnáctileté období, které začíná na konci dějin církve ve Smyrně. Od roku 313 do roku 330 sedmnáct let předobrazuje vztyčení obrazu šelmy.

Dvě stě padesát let, která začala roku 457 př. Kr., skončila roku 207 př. Kr., sedm let po bitvě u Ráfie a deset let před bitvou u Pania. Od Ráfie k Panii uplynulo sedmnáct let a to představuje skryté dějiny verše čtyřicátého, jak jsou vyloženy ve verších jedenáct až patnáct Daniela jedenáct.

Ptolemaios IV. Filopatór (také známý jako Ptolemaios IV.) byl vládce, který zvítězil v bitvě u Ráfie roku 217 př. Kr. Vládl jako král (a faraon) ptolemaiovského Egypta od roku 221 př. Kr. do roku 204 př. Kr., a vládl tedy sedmnáct let. Svou vládu započal před bitvou u Ráfie, avšak zemřel před bitvou u Pania.

Bitva u Ráfie, představující ukrajinskou válku, začala v roce 2014, když Spojené státy vyvolaly na Ukrajině barevnou revoluci. Ptolemaios IV., král jihu, je předobrazem Vladimira Putina, který začal vládnout v roce 2000, v roce předtím, než v roce 2001 začalo zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc. Stejně jako u Ptolemaia začal Putin vládnout před ukrajinskou válkou, předobrazem bitvou u Ráfie, která začala v roce 2014. Před Paníem je Putin, jak je předobrazem Ptolemaiem, odstraněn. Putin začal vládnout v roce 2000, čímž se uvádí do souladu se začátkem doby zapečetování, která započala následujícího roku, v roce 2001. Sedmnáct symbolických let, znázorněných Ptolemaiem, vymezuje období, po němž Putin vládne, a činí tak během doby zapečetování.

Trump, představovaný závěrem dvou set padesáti let, které začaly roku 457 př. Kr., se nachází ve stejných skrytých dějinách jako Putin, v dějinách, které trvají sedmnáct let a začínají bitvou u Ráfie. Drak (Putin) a falešný prorok (Trump) se nacházejí v rámci těchto skrytých dějin. V těchto dějinách se šelma, označená jako „lupiči z tvého lidu“, symbolizující papežskou moc, nachází na konci sedmnácti let od Ráfie po Panium.

Rok 321 představuje nedělní zákon ve Spojených státech a rok 321 se nachází v rámci sedmnáctiletého období od Milánského ediktu v roce 313 až do rozdělení říše v roce 330.

Dějiny představené od toho, co je nazýváno Josiášovou velkou Paschou, začínají sedmnáctý jubilejní cyklus Židů. Od Josiášovy Paschy, která je největším probuzením ve Starém zákoně, až do 22. října, je představena milleritská historie od 11. srpna 1840 do 22. října 1844, avšak ještě

důležitější je tím představena historie od 11. září až po nedělní zákon. Doba zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc je představena sedmnáctým jubilejním cyklem od Josiáše až do 22. října. Sedmnáct je symbolem spojeným s hlavními událostmi doby zapečetování a číslo sedmnáct je bodem, v němž se protínají Ezechielova kola.

Ve skrytých dějinách čtyřicátého verše Daniele, jak jsou znázorněny v desátém až patnáctém verši téže kapitoly, je drak spojen s číslem „17“ prostřednictvím Ptolemaiovy vlády. Dějiny od bitvy u Ráfie v jedenáctém verši až po bitvu u Ráfie v patnáctém verši trvají „17“ let. Tyto dějiny umisťují Donalda Trumpa doprostřed sedmnácti let znázorněných těmito dvěma bitvami. Obraz šelmy, který Trump ve Spojených státech vytváří a staví, je znázorněn „17“ lety od roku 313 do roku 330. V prvním verši první kapitoly je Ezechiel ve třicátém roce „17.“ jubilejního cyklu. Napadlo vás někdy, že číslo sedmnáct představovalo jedno z kol, která Ezechiel viděl ve svatyni svatých?

Ezechiel je symbolem těch, kteří v době zapečetování skrze víru vstoupili do nejsvětější svatyně. Jsou to Petrovi kněží.

I vy jako živé kameny jste budováni v duchovní dům, ve svaté kněžstvo, abyste přinášeli duchovní oběti, přijatelné Bohu skrze Ježíše Krista. 1 Petrův 2,5.

Byli pověřeni, aby předložili poselství někdejšímu Božímu smluvnímu lidu, který je tehdy mýjen, ačkoli jsou předem upozorněni, že někdejší Boží smluvní lid nebude vidět ani slyšet.

I řekl mi: Synu člověčí, nakrm své břicho a naplň své nitro tímto svitkem, který ti dávám. I snědl jsem jej, a v mých ústech byl sladký jako med. A řekl mi: Synu člověčí, jdi, vyprav se k domu Izraele a mluv k nim mými slovy. Neboť nejsi poslán k lidu nesrozumitelné řeči a těžkého jazyka, nýbrž k domu Izraele; ne k mnohým národům nesrozumitelné řeči a těžkého jazyka, jejichž slovům nemůžeš rozumět. Vpravdě, kdybych tě byl poslal k nim, byli by tě vyslechli. Ale dům Izraele tě nevyslechne, neboť nechtějí vyslechnout mne; protože celý dům Izraele je neodbytný a zatvrzelého srdce. Hle, učinil jsem tvou tvář pevnou proti jejich tvářím a tvé čelo pevným proti jejich čelům. Jako diamant, tvrdší než pazourek, učinil jsem tvé čelo: neboj se jich a neděs se jejich pohledů, ačkoli jsou domem vzpoury. Ezechiel 3,3–9.

Ezechiel je pověřen, aby hlásal poselství někdejšímu smluvnímu lidu, jak jej představují protestanti milleritské historie a laodikejská církev adventistů sedmého dne v posledních dnech. Odmítne-li toto poselství hlásat, krev těch, kteří zůstali nevarováni, bude na něm.

Synu člověčí, ustanovil jsem tě strážcem domu Izraelského; proto slyš slovo z mých úst a varuj je ode mne. Když řeknu svévolníkovi: Jistě zemřeš, a ty ho nevaruješ ani nepromluvíš, abys varoval svévolníka před jeho svévolnou cestou a zachránil mu život, tentýž svévolník zemře pro svou nepravost; ale jeho krev budu vyžadovat z tvé ruky. Jestliže však svévolníka varuješ a on se neodvrátí od své svévole ani od své svévolné cesty, zemře pro svou nepravost; ale ty jsi vysvobodil svou duši. Opět, když se spravedlivý odvrátí od své spravedlnosti a dopustí se nepravosti, a já před něho položím kámen úrazu, zemře: protože jsi ho nevaroval, zemře ve svém hříchu a na jeho spravedlivé skutky, které činil, nebude vzpomenu; ale jeho krev budu vyžadovat z tvé ruky. Jestliže však spravedlivého varuješ, aby spravedlivý nehřešil, a on nehřeší, jistě bude žít, protože přijal varování; a také ty jsi vysvobodil svou duši. Ezechiel

3,17–21.

V prvních „jedenácti“ kapitolách Ezechiele je mu ukázáno zničení Jeruzaléma, znázorněné viděními u řeky Kebar, na rovině a v Jeruzalémě. Je pověřen hlásat varování před blížícím se soudem nad Jeruzalémem. Varovné poselství o blížícím se soudu nad Jeruzalémem je varováním, které je nejprve dáno laodicejské Církvi adventistů sedmého dne. Toto varování označuje soud a zavržení Božího lidu v Jeruzalémě, kteří nemají pečeť Boží. Varování předobrazené Ezechielem je varováním před brzy přicházejícím nedělním zákonem.

V oněch prvních jedenácti kapitolách, v nichž jsou tyto pravdy předloženy, je Ezechiel učiněn němým a poté promlouvá jen tehdy, když Bůh výslovně otevře jeho ústa; a to trvá až do zničení Jeruzaléma, kdy opět může mluvit.

Tu vešel do mne duch, postavil mne na nohy a mluvil se mnou a řekl mi: Jdi, zavři se ve svém domě. Ale ty, synu člověčí, hle, vloží na tebe pouta a spoutají tě jimi, takže nebudeš vycházet mezi ně. A způsobím, že tvůj jazyk přilne k tvému patru, takže oněmíš a nebudeš pro ně káratelem; neboť jsou domem vzpurným. Ale když budu mluvit s tebou, otevřu tvá ústa a řekneš jim: Toto praví Panovník Hospodin: Kdo slyší, ať slyší; a kdo se zdrží, ať se zdrží; neboť jsou domem vzpurným. Ezechiel 3,24–27.

Když Jeruzalém padl, Ezechiel mohl znovu promluvit.

I stalo se ve dvanáctém roce našeho zajetí, v desátém měsíci, pátého dne toho měsíce, že ke mně přišel ten, který unikl z Jeruzaléma, a řekl: Město je pobito. I byla nade mnou ruka Hospodinova večer předtím, než přišel ten, který unikl; a otevřela má ústa, dokud ke mně nepřišel ráno; a má ústa byla otevřena a již jsem nebyl němý. Ezechiel 33,21.22.

Pád Jeruzaléma představuje pád laodicejské církve adventistů sedmého dne v posledních dnech. K tomuto pádu dochází tehdy, když ti, kteří byli v deváté kapitole v Jeruzalémě zapečetěni, jsou poté vyvýšeni jako církve vítězná. Laodicejští uvnitř Jeruzaléma jsou vyvedeni a sto čtyřicet čtyři tisíc je vyvýšeno, zatímco je ustanovováno království slávy. Toto království slávy bylo předobrazeno ustanovením království milosti na kříži. Království milosti na kříži odpovídá království slávy při nedělním zákoně a tato dvě království jsou zasazena do posloupnosti prorockých dějin obsažené v knize Ezechiel. Prvních jedenáct kapitol, je-li Ezechiel zasazen do kontextu svatyně, pojednává o očištění Boží církve, když se Jeho lid mění z církve bojující, která je vymezena jako složená z pšenice a koukolu, v církev vítěznou, která je tvořena pšeničnou obětí Letnic.

A ty, bezbožný ničemný kníže Izraele, jehož den přišel, když nepravost dojde konce, takto praví Panovník Hospodin: Sejmi čelenku a slož korunu; toto již nebude jako dříve: povyš toho, kdo je ponížený, a pokoř toho, kdo je povýšený. Převrátím, převrátím, převrátím ji; a nebude jí více, dokud nepřijde ten, jemuž po právu náleží; a jemu ji dám. Ezechiel 21,25–27.

Sidkiáš byl posledním judským králem a v těchto verších je „bezbožným knížetem Izraele, jehož den přišel“. Nebúkadnesar se chystal dobýt Jeruzalém a Sidkiášova koruna měla být odňata Babylónem, který měl být svržen Médy a Peršany, ti pak Řeky, a Řekové Římem. Třetí převrat přichází k Římu, což jsou dějiny, v nichž Král, „jemuž po právu náleží“, obdrží korunu království

milosti při ustanovení onoho království na kříži.

„Na ‚bezbožného ničemného knížete‘ přišel den konečného zúčtování. ‚Sejmi mitru,‘ nařídil Hospodin, ‚a sundej korunu.‘ Teprve až sám Kristus ustanoví své království, bude Judovi znovu dovoleno mít krále. ‚Převrátím, převrátím, převrátím je,‘ zněl božský výnos o trůnu domu Davidova; ‚a nebude ho více, dokud nepřijde ten, jemuž po právu náleží; a dám jej jemu.‘ Ezechiel 21,25–27.“ Proroci a králové, 451.

V době pozdního deště, který započal, když 11. září začal soud nad živými, Kristus ustavuje své království slávy.

„Až čtyři andělé pustí, Kristus ustanoví své království.“ Spalding and Magan, 3.

Období přípravy začíná 11. září a při nedělním zákonu je slavná svatá hora vyzdvížena nad všechny pahorky a hory.

Slovo, které viděl Izajáš, syn Ámosův, o Judovi a Jeruzalémě. I stane se v posledních dnech, že hora domu Hospodinova bude pevně stát na vrcholu hor a bude vyvýšena nad pahorky; a pohnou se k ní všechny národy. A půjde mnoho lidu a řeknou: Pojdte a vystupme na horu Hospodinovu, do domu Boha Jákovova; a bude nás učit svým cestám a budeme chodit po jeho stezkách. Neboť ze Sijónu vyjde zákon a slovo Hospodinovo z Jeruzaléma. Izajáš 2,1–3.

Dne 11. září byly větry uvolněny a poté zadrženy, čímž byl označen počátek ustanovování království z druhé kapitoly Daniele, které je představeno jako kámen vytesaný z hory, jenž naplní celou zemi.

„Tento pohled byl dán roku 1847, kdy jen velmi málo bratří adventistů zachovávalo sobotu, a i z těchto jen málokterí předpokládali, že její zachovávání je natolik důležité, aby vedlo k rozlišení mezi Božím lidem a nevěřícími. Nyní začíná být viděno naplnění onoho pohledu. ‚Počátek onoho času soužení,‘ o němž je zde zmínka, se nevztahuje k době, kdy začnou být vylévány rány, nýbrž ke krátkému období těsně předtím, než budou vylity, zatímco Kristus je ve svatyni. V té době, kdy se dílo spásy chýlí ke svému závěru, bude na zemi přicházet soužení a národy se budou hněvat, avšak budou drženy na uzdě, aby nebránily dílu třetího anděla. V té době přijde ‚pozdní déšť,‘ neboli občerstvení od přítomnosti Páně, aby dal moc hlasitému volání třetího anděla a připravil svaté, aby obstáli v období, kdy bude vylito sedm posledních ran.“ Early Writings, 85.

Kristus ustanovuje své věčné království v době pozdního deště a Jeho království zahrnuje království milosti, které bylo založeno na kříži, a také Jeho království slávy při nedělním zákonu. Od Sedekiáše k Babylónu (1. království), k Médo-Persii (2. království), k Řecku (3. království) a dále k pohanskému Římu (4. království) se vyznačuje dějinná linie vedoucí ke království milosti. Tato historie označuje paralelní dějinnou posloupnost od papežského Říma (duchovní Babylón, 5. království), až ke Spojeným státům (duchovní Médo-Persie, 6. království), až ke Spojeným národům (duchovní Řecko, 7. království) a dále až k trojímu spojení draka, šelmy a falešného proroka, kteří společně tvoří moderní Řím (duchovní Řím, 8. království, které jest z těch sedmi).

Vítězství onoho království v druhé kapitole knihy Daniel je znázorněno skálou a Boží věrní jsou kameny v chrámu.

I vy jako živé kameny jste budováni v duchovní dům, ve svaté kněžstvo, abyste přinášeli duchovní oběti, přijatelné Bohu skrze Ježíše Krista. 1 Petr 2,5.

To věčné vítězí nad královstvími světa a naplňuje celý svět. V Ezechielovi od čtyřicáté kapitoly až do konce jeho knihy je totéž království představeno jako chrám, který naplňuje svět vodou života.

V příštím článku budeme v těchto věcech pokračovat.